

[Bernhard Baunsgaard]

at give dem ret – ikke lade sig gøre. Naturligvis kan man så gå ud og prøve at bilde nogle skibsværftsejere og skibsværftsarbejdere ind, at man har været positiv over for det, men man glemmer jo nok at fortælle, at det er umuligt i praksis.

Jeg er ked af, at vi måtte bøje os for denne særregel fra socialdemokratiets side, når vi i øvrigt kunne blive enige om på dette punkt at bevare totalbeskatningsprincippet, men det er der ikke noget at gøre ved. Vi skulle jo blive enige, og da socialdemokratiet fastholdt, at særbehandlingen var den pris, de forlangte, så måtte vi andre til sidst bøje os for at komme igennem.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil sige, at dette var et meget muntert indslag. Nu har vi fået at vide, hvordan S og SF vil te sig her i salen, når vi engang får et rødt flertal.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Stavvad, sagde nok så flot, at dette er en opløst sag. Jeg vil gerne sige til hr. Stavvad, at det aldeles ikke er en opløst sag. Det drejer sig om nogle værfter og nogle arbejdspladser. Man hører evig og altid socialdemokrater sige, at denne borgerlige regering har sørget for, at alle arbejdspladser er forsvundet, osv. osv. Jeg syntes, det var noget flot – og jeg håber, at hr. Risgaard Knudsen bemærkede det – at sige, at dette er en opløst sag.

Jeg skal på centrum-demokraternes vegne sige, at vi tilslutter os fuldt og helt, at indgrebet fra 1984 bliver ophævet i dag. Vi er noget betænkelige ved og vil gerne drøfte i udvalget, at man skiller hovederhverv og bierhverv. Vi mener, det er et brud på nogle hidtidige beskatningsprincipper, og det vil vi arbejde imod.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg forstår, at de af ministeren stillede ændringsforslag går ud på at ophæve skibsværftsindgrebet fra december i fjor.

Det ville man kun kunne hilse med tilfredshed, hvis det allerede var lagt op til på anden måde at genere værfterne, deres underleverandører og de mange arbejdere og funktionærer, der er beskæftiget på vore skibsværfter og hos værfternes underleverandører. Jeg forstår, når jeg læser ministerens bemærkning, at der er adviseret en anden

måde at genere denne del af erhvervslivet på. Bemærkningerne til ministerens ændringsforslag er i hvert fald efter min vurdering meget foruroligende.

Nu stemmer vi ganske vist ikke om bemærkningerne, lad det være understreget meget stærkt, men for god ordens skyld ønsker jeg allerede her ved denne anden behandling at sige fra over for den negative særbehandling af skibsværfterne, ministeren har varslet i bemærkningerne til sine ændringsforslag.

Ifølge disse bemærkninger – sådan forstår jeg dem i hvert fald – skal der fra og med 1. januar 1987 skelnes mellem anparter i skibe og anparter i anden form for erhvervsvirksomhed. I modsætning til anden form for erhvervsvirksomhed vil man således betragte anparter i skibe som passive investeringer. Denne forskelsbehandling vil efter min opfattelse koste den danske værftsindustri dyrt, og der kan efter min opfattelse ikke advares stærkt nok imod denne forskelsbehandling.

Mange arbejdspladser vil uden tvivl gå tabt, hvis det, der her er tilløb til, ikke bliver stoppet, mens tid er. Jeg deler derfor den stærke kritik, der er kommet til udtryk fra Centralorganisationen af Metalarbejdere, fra Skibsværftsforeningen og fra Rederiforeningen.

Når det er sagt, må jeg føje til, at det efter min opfattelse i øvrigt er meget beklageligt, at ministeren og flertallet i udvalget bliver enige om denne mærkværdige forskelsbehandling, dagen før branchens repræsentanter får lejlighed til at ytre sig over for udvalget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg må naturligvis tage til efterretning, at hr. Risgaard Knudsen lige er kommet med et indlæg, der både er i strid med den opfattelse, han tidligere har hævdet vedrørende partidisciplin, og den opfattelse, jeg har af, hvad der er kendsgerningerne i denne sag.

Jeg vil godt sige som en kommentar til det, der er kommet fra SFs ordfører, og det, hr. Risgaard Knudsen har sagt, at det mest ukloge og det mest urigtige, man kan gøre for værfterne i den nuværende situation, er i offentligheden at skabe tvivl om den ubetvivlelige kendsgerning, at skibsinvestering også efter gennemførelsen af den aftale, som